

BORSOS IRÉN

Utazás Pestre

Éva, Juli, Öcsi meg én, négyen főztük a tejbegrízt. Mint a „Miska kását főz” mesében. Hol túl sűrű lett, hol pedig túl híg... Öcsi megkóstolta, de visszadobta. Olyan arcot vágott, hogy nekünk eszünkbe sem jutott megkóstolni.

Hogy mersz dobálódzni, dobálózz tinálatok! Megetetem veled, amit ledobtál!- mondom. A barátnőimet sem kellett biztatni... Futkározás, hajigálás, birkózás, egymás „megetetése” nagyon jó játék volt. Amúgy betyárul odakozmált. Önfeledt játékunk meddig tarthatott? Megijedtem, amikor körülnéztem.

– Gyerekek, szedjük le a falról, meg a szekrényről! Mit fog szólni Anyukám...!

Vekker csörög... Nem tízéves vagyok, hanem hatvan!

Reumás derékfájás kínoz, és rosszul alszom. Felülök az ágyban: reggel van?

A szemem bedagadva. Borogatnám. Mi a csudát csináljak? Budapestre kell utaznom!

Férjem vigasztal, mindjárt kivisz kocsival a buszhoz. Nagyon kedves. Beülök hátra a csomaggal. Megbeszéltük, hogy zsem-lét is veszünk. Hideg szél fúj... Már itt is az üzlet, kiszállok.

A hátam, derekam csupa víz. A kabátom átvizesedett, a nadrá-gom is csupa víz! Józsi csodálkozik, valóban? Tegnap lemosta a kocsit, de hogy a fenébe került az ülésre a víz? A sírás kerül-get, most mit csináljak? Ha hazamegyek átöltözni, lekésem a buszt. Ha így szállok buszra, megszáradok Pestig?

Az ablak mellé ülök, a fűtés kedvező. A kiflit eszegetem, az-után a tej következik. Az út összevissza kanyarog. Megvárom,

amíg egyenesen megyünk. Egy nagy zökkenőnél kiömlik a tej.
Törölgetem, de ragad az arcom, a ruhám. Mindjárt megőrülök!
Ez már sok nekem! Hisztériás kacajban török ki...
A busz utasai megrovó tekintettel fordulnak felém...
Mindenki engem néz...

Egyik arcraól a másakra nézek: mindenki ismer? Kollégáim, rokonaim, ismerőseim néznek szótlantul, megrovón. Most itt állok porig sújtva...
- Irénke, Irénke! – ráz a férjem, kelj már fel, mert lekésed a buszt!

Igazság kerestetik

Vasúti átjáró; őrszemmel, lámpával, sorompóval. Tábla jelzi feltűnően: „A sorompó tíz percen túl is zárva tartható!”

Lovak húzta szénásszekér érkezik, lassú tempójában. Mielőtt a sorompó megmozdulna, a hajtó már lassít... Autósok haragja zúdul a szekér felé, egyik a gyalogjárdán, jobbról előzi őket. Micsoda rutin, még sikerült átjutnia...

– No, komám, a nap is lemén, mire ezt főhúzzák! – mondja a hajtó a mellette ülő, rezes orrúnak.

– Igyék addig, Jani bátyám! – nyújtja felé a kulacsot emez.

Motoros lassít, de nem áll meg, csak furakszik előre a többi között.

Nem a széna alatt áll meg, hanem egyenest a ló mellett. A gyalogjárón is bámészkodik néhány atyafi, egyikük egy kecskét vezet, kerékpáros asszony kosárban kutyát visz; triciklis fiú, feketeruhás öregasszony batyuval a hátán, talicskát toló parasztember – egyaránt a nyitásra várnak.

Mindenki türelmetlen bizonyos fokig, tíz perc hosszú idő.

A motoros látszik legidegesebbnek. Egyre ingerültebben túráztatja a motort. A kávészínű Trabant is túráztat, ahelyett, hogy leállítaná. A ló idegesen toporog, rossz hatással van rá ez a hangos pörögés! Újabb gázadásra megugrik, és kirúg... A motoros gyerek nagy ívben lefordul, sisakját a Trabantnak ütve. A motor halk dörmögéssel fekszik le az útra. Néhányan a motoros fölé hajolnak.

– Megharapott! – mutatja a karját.

– Atyámfia, te mér ijesztgetted ezt a Bandit? – mondja a részeg hajtó.

– Én? Ettől a saját motoromat sem hallottam! – mutat a Trabantra.

A Trabantos, egy kövérkés öreg.

– Neköd mög mi a fenéér köllött idetolakonnyi?

– Haggya má szégínyt, hát ajig lát – védelmezi a nénike.

– Hol rúgta meg a ló?

– Nem rúgta, hanem harapta!

Mindenki másképp látta az esetet, de mindenki véleményét mond. A részeg hajtók mindenkit szidalmaznak. A kecskés ember valamihez odaköti a jószágot; bemegy középre, és gesztikulálva magyaráz; ő aztán mindent látott! A ló megrúgta a gyereket! *Csak ő* látta valójában, mi is történt!

A mozdony lassan eldohogott mellettük, egymás hangját sem igen hallották. De kit érdekelt már ez akkor, hiszen esemény történt! Mindenki másként látta, és mindenki mást hibáztat!

Egyszer csak emelkedik a sorompó... a vita megszűnik... Elhűlve látják, hogy a sorompó tetején, a kötél végén ott lóg a kecske.

Várjuk a VERSLISTA Facebook csoportjába is:
<https://www.facebook.com/groups/verslista/>